

ЮНІЯ С.І.О. ПРОГНАЄ СВОЇХ ЧЛЕНІВ-КОМУНІСТІВ

Ново організована юнія Ютиліті Воркерс Юніон оф Америка, приналежна до Конгресу Промислових Організацій — СІО, — яка відбула свою першу конвенцію в Атлантик Сіті минулого тижня, заборонила приймати комуністів у члени юнії. У статуті юнії прийнято теж постанову, щоб прогнати з юнії кожного члена, який вступив би до Комуністичної партії, або до організації нацистів та фашистів. Таких членів, які вже давніше були комуністами, юнія не допускає на своїх урядників. На 377 делегатів конвенції лише 6 голосували проти такої постанови. Але й ці делегати походили з Каліфорнії, з округу Герія Бриджеса. Заки піддано статутіві поправки під головування делегатів, їх переглянув краєвий організатор СІО Ален С. Гейвуд в порозумінні з президентом СІО Філіпом Морейом.

ЛУІС ВІЙШОВ З КОНФЕРЕНЦІЇ З МАЙНЕРСЬКИМИ ПІДПРИЄМЦЯМИ.

Джан Л. Луїс, президент Юнайтед Майн Воркера оф Америка, зійшовся на чергову конференцію з підприємцями копалень м'якого вугілля для наладнання страйку майнерів у середу 10. березня і покинув з пересердя конференцію. Заки Луїс вийшов з наради, він відчитав гостру заяву на адресу підприємців, обжаловуючи їх у „протисувальнім наставленні”. На це підприємці відповіли, що Луїс і його юнія не мають права приневолювати їх насильно приймати засади, уложені ним і його юнією. — Секретар праці Луїс Швеленбак пробує тепер посередничити між посвареними партіями.

УРЯД ВІДКИДАЄ ПЛЯН...

Бритійську суггестію, щоб Злучені Держави перестали підтримувати хліба на англійській війні, відкинув секретар рільництва Кянтон П. Андерсон після короткої наради в Білім Домі. Він заявив, що Америка має інші способи для заощадження пшениці, щоб її вжити для рятунку голодних у цілому світі. Після того у розмові Андерсон виявив погляд, що не є виключене пайкування хліба та інших харчів. Він признав, що найбільш критичний стан у харчах прийде саме від тепер до найближчих жнив.

СТО МІЛІОНІВ НА ЧИЩЕННЯ РІЧНОЇ ВОДИ.

Комісія Рік і Пристаней в палаті репрезентантів прийняла видаток у бюджеті на сто мільйонів доларів, щоб уряд міг перевести чистення води в ріках, до яких спливають бруди з фабрик та з кораблів, коли ріки є сплавні. Це потрібне для піднесення здоров'я.

НЮЙОРСЬКА БІБЛІОТЕКА МАЄ НАЙБІЛЬШУ КОЛЕКЦІЮ РОСІЙСЬКИХ ТВОРІВ.

Нюйорська Прилюдна Бібліотека, яка має величавий будинок при 42 вулиці належить до трьох найбільших бібліотек в Америці. На приміщення нових книжок і для їх використання читачами будуватиметься новий величавий будинок при Пятій евеню і 53 вулиці. Він буде відданий до прилюдного вжитку з кінцем 1947 року і буде мати назву від імені фундатора Донел Лайбрері. Обчислення вказують, що нюйорська бібліотека має найбільшу збірку російських книжок. Тут зберігають і українські, яких у нюйорській бібліотеці є справді велика кількість.

ПОЯСНЯЮТЬ ТАЙНУ АТОМОВОГО ВІДКРИТТЯ.

На зібранню Американського Хемічного Товариства в Атлантик Сіті вперше відверто дискутували знаві хеміі спосіб відкриття атомової сили, який довів до винаходу атомової бомби. Вони вказували, як прийшло до розбиття атому і як опісля вдалося хемікам створити нові елементи. Науковці дискутують тепер поважно над тим, як використати вже в найближчому часі атомову силу для добра людства. Перед у нарадах веде проф. Глен Т. Сіборг з університету Каліфорнія.

У сенаті в Вашингтоні чотири сенатори випрацювали резолюцію, яка має на цілі підійти до мира „реалістичним способом” і придумати спосіб світової контролю над атомовою силою. Цю резолюцію приготувляють на доручення департаменту стеїту, щоб опісля Америка могла покористуватися нею в нарадах Організації Об'єднаних Держав.

ХОЧУТЬ СПИНИТИ ФОНДИ НА ПОШИРЮВАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ВІСТЕЙ.

Зогляду, що департамент стеїту поробив пляни, як поширяти вісти про Америку за границею, у конгресі появилася змагання спинити цей проект і відмовити на нього фондів. Приймається переконання, що департамент стеїту не буде подавати цілком правдивих вістей, а закрашені інтересом уряду.

Сенатська Комісія признала плян позички для Великої Британії

Спільна резолюція для обох палат конгресу, щоб признати позичку для Великої Британії, дістала 14 голосів у Банковій Комісії сенату. Проти резолюції голосувало 5 сенаторів. Позичка має вносити три біліони й 750 мільйонів доларів. У заміну Англія має злагодити обмеження в американській торгівлі й її кольтоніям. — Водночас перед сенатською Комісією для Закордонних Справ явився спеціальний висланець французького уряду Леон Блюм і там виявив, що Франція хоче дістати позичку з Америки у висоті чотири біліони, щоб могла відбудувати свою торговельну силу ще перед 1950 роком.

Советська Росія домагається признати їй позичку у висоті одного біліона доларів. В урядових колах панує переконання, що Росія може дістати таку позичку в заміну за стратегічні сировинні для Америки. До таких сировин належить: марганець, платина, ірідій, паладій, деревляна паперова маса, може нафта і ще який тузин інших матеріалів.

НАЛАДНАНО ПРАВИЛЬНУ ПОШТУ З АМЕРИКИ ДО НІМЕЧЧИНИ.

Перша правильна пошта з Америки до Німеччини від часу нападу на Перл Гарбор відійшла в четвер, 11. квітня, кораблем Індія Вікторі, який відплив з ньюйорської пристані. Корабель забрав 170,000 звичайних листів. Німеччина це останній європейський край, з яким Америка підняла поштові звязки після війни. У листах до Німеччини можна писати лише про особисті й родинні справи.

Пакунків ще не можна висилати до Німеччини.

БРАЗИЛІЯ ЗА ПОВНУ ІМІГРАЦІЮ.

Конституційна комісія в Бразилії прийняла тимчасову постанову, щоб не обмежувати імміграції до Бразилії. Навпаки, уряд мав би ще давати підмоги для поселення імміграції в такий спосіб, щоб облекшувати новим іммігрантам осідати на землі і їй справляти. В першу чергу імміграція буде вітворена для 1,200,000 італійців і 500,000 португальців, але не заборонено вступу нікому з білих людей.

ХОЧУТЬ ЗНЕСТИ КРИМІНАЛЬНУ КОЛЬОНІЮ НА ЧОРТОВІМ ОСТРОВІ.

Французький уряд постановив знести славу колонію кримінальників на Чортівім Острові у Французькій Гуані в Південній Америці. Її описували як справдіше пекло на землі. Це виявив французький майор Шарль Пеон, який в дорозі до Гуані затримався в Нью Йорку.

Совети далі ставлять перешкоди в полагоді справи скитальців і диспласованих

Спеціальний комітет Об'єднаних Держав для Справ Скитальців і Диспласованих Осіб, що радить у Лондоні, вислухав дальших нарікань советського представника, ген. П. Ф. Ратова, на те, що Злучені Держави та Британія не придержуються у справі репатріації договорів і зобов'язань, які перебрали. Казав, що Кримська Конференція зобов'язує їх відіслати негайно усіх скитальців чи диспласованих до їхніх країв, як тільки ті краї зістали визволені. Далі він закидає, що в таборах для скитальців і диспласованих дається захист співпрацівникам з фашистами і квізлінгами, яких треба карати, а не їх захищати. Сер Джордж Рендел, що заступає Англію, заявив, що з 20 мільйонів диспласованих людей в Європі вже вернуло домів від 80 до 90%. А ті, що залишилися, казав він, це вже майже такі, що не підходять під репатріацію. Між ними є багато таких, що взагалі не мають куди вертати, як от еспанські втікачі. До таких треба зарахувати теж многих жидів, німців, югослов'ян, яких позбавлено горожанства. Доряджував розбирати цю проблему дуже осторожно і не так, як це пропонує югославський делегат, щоби наказати кожному скитальцеві обов'язково вертати домів. Комітет мав ще багато клопоту, коли прийшлося точно означити, яка є різниця між „скитальцем” і „диспласованою особою”. Англіська пропозиція була така, щоб тих втікачів означити як таких, що „покинули рідний край з страху перед переслідуваннями, чи тому, що не симпатизували з режимом, що був при владі, або не мають вже більше охорони збоку влади, чи зістали позбавлені горожанства”. Французька пропозиція була за те, щоб такі бездержавні особи дістали міжнародну правну охорону в тих краях, в яких вони перебувають. Та представник Советів не є за такі широкі дефініції. Для Комітету тепер найважливіше є те, щоби точно означити, скільки є скитальців, якими обов'язково требаб зайнятися, та як їх розселити. Комітет повинен би держатися теж основного принципу щодо скитальців і диспласованих осіб, який ухвалений Економічною і Соціальною Радою Об'єднаних Держав. А цей принцип є такий, щоби не змушувати нікого вертати до свого краю, якщо ця особа не хоче вертати. Комітет має теж доволі клопоту з тим, як обеспечатити себе, щоби під іменем скитальців не хривались воєнні злочинці, квізлінги та ті, що співпрацювали з нацистами і фашистами. Комітет хоче теж розвідати, які краї готові прийняти до себе скитальців і диспласованих та в якому числі.

В ЯПОНІ ВЗЯЛИ ЖИВУ УЧАСТЬ У ВИБОРАХ.

Вибори до першого демократичного парламенту в Японії виказали наглядно й понад усієї сподівання, що японці зацікавлені політикою і перемінами. Зокрема виявили живе зацікавлення японські жінки, що перший раз дістали право голосування. Подібне можна сказати і про молодь. Виявляється, що ніяка партія не дістане великої більшості, але перемагають консервативні елементи. Комуністи вже тепер зі з нацистами і фашистами. Комітет хоче теж прями, щоби вибори уневажнити, бо вони ніби не репрезентують дійсної волі населення.

ГОДУЄ БЕЗРОГИ ВУГІЛЛЯМ.—Байрон Сомерс, фермер з Кентон, Линої, гадує, як бачимо, свої безроги вугіллям, бо він теж є і майнером. Безроги люблять вугілля задля мінералів, що є в ньому. Тепер, як жартом кажуть, буде можна смажити впровину в її власному вугіллі.

НОВІКОВ, НОВИЙ СОВЕТСЬКИЙ АМБАСАДОР У ВАШИНГТОНІ, А ГРОМИКО ПРИЗНАЧЕНИЙ ДО О.О.Д.

Николай В. Новіков, правний дорадник советської амбасаді, що владство виконував дипломатичні обов'язки впродовж останнього року, зістав назначений советським амбасадором. Знов Андрей Громико, дотеперішній амбасадор, зістав назначений постійним делегатом СССР до Організації Об'єднаних Держав. Новікова вважають фаховим дипломатом. Громико є знов довіреною партійною особою. Він і так не займався дуже амбасадую, бо брав участь у різних міжнародних конференціях та часто виїжджав до Москви.

ПОЛЬЩА ЗА ЗАГОСТРЕННЯ ЗГЛЯДОМ ЕСПАНІЇ.

Як у понеділок зійдеться Рада Забезпек Об'єднаних Держав на дальші наради, то матиме багато клопоту з домаганням Польщі загострити відносини між державами, що входять у склад О.О.Д., і Еспанією. Оскар Лянгє, польський амбасадор, що заступає Польщу в Раді Забезпек, представляє у своїй ноті, що Еспанія є загрозою для міжнародного миру і безпеченства теж і з цього боку, що дала прибіжище нацистським ученим, що тепер там помагють виробляти тайну зброю. Під тим треба мабуть розуміти досліди над атомовою енергією. Польща, як виходилоб, не домагається економічних санкцій, а тільки загострення дипломатичних відносин. Та є сумнів, чи їй вдасться дістати сім голосів, що потрібні, щоби перейшло її внесення.

СОВЕТАМ ТЕЖ НЕ ВДАСТЬСЯ!

В подібний спосіб, що не вдасться Польщі загострити і так напружені відносини Аліантів зглядом Еспанії, не вдержаться теж і Совети в Раді Забезпек з своїм домаганням, щоби цілковито счеркнути ірансько-советську справу з агенд Ради. І то не вважаючи на те, що Совети напірають на іранський уряд, щоби наказав своєму представникови вицофати цю справу. Та якби так сталось, що Іран вицофав би, то це поставилоб Злучені Держави і Англію в клопотливе становище. Та мабуть таке не станеться.

ЗАБИРАЮТЬСЯ З АЛЕКСАНДРІЇ.

Велика Британія забирає стої війська з великої морської бази, якою була пристань Александрія в Єгипті. Британія держала там свої війська згідно з договором з Єгиптом, що давав їй на це право.

ЗОЛОТО ПОМИНАЮТЬ МОВЧАНКОЮ.

Советська амбасада в Парижі заявила, що вже є летунське получення між Францією і Советами, та що літаки прибувають, але неправильно. Досі про це ніхто не знав. Та як журналісти запитали, а як маєється справа з золотом та чужою валютою, що її привозять літаки, то на це не дістали ніякої відповіді. Зате знають, що комуністична газета „Гумоніте” буде висмівати тих, що писали про якісь „загадочні літаки” з Росії. А писали це в зв'язку з комуністичною агітацією в Франції, яка виявляє, що комуністи розпоряджують великими фондами.

ЗГОДИЛИСЬ ДОПОМОГТИ АВСТРІЇ.

Вкінці й советська окупаційна влада згодилася облекшити голодову катастрофу в Австрії, а властиво допомогти і з свого боку УНРРА годувати Австрію від 1. квітня спроводж 90 днів. Совети згодились дати харчі на 30 днів.

СОКОЛОВСЬКИЙ НА МІСЦЕ ЖУКОВА.

Совети назначили ген. В. Д. Соколовського членом Аліантської Контрольної Ради в Берліні на місце маршала Ю. К. Жукова. Тепер він буде начальником командантом усіх советських військ у Німеччині.

ФРАНЦІЯ МАЛА ЗААТАКУВАТИ.

Нацистська верхівка, що її судять в Нюрнбергу теж і за те, що спричинила світову війну, борониться тепер документами, з яких мало би виходити, що ген Морис Гамелен, начальний командант збройних сил Франції, домагався нападу на Німеччину через Бельгію в дні 1. вересня 1939 року. Значить, того самого дня, коли Німеччина напала на Польщу. Такого нападу мав Гамелен домагатись у листі до французького прем'єра Даладіє, кажучи, що таким чином pomoжеється Польщі. Цей документ мав полати в руки нацистів в 1940 році. Французький прокуратор противився його читанню, кажучи, що це не має ніякого значіння.

ЯК АМЕРИКА ДОПОМАГАЛА СОВЕТАМ?

Бувший нацистський міністер закордонних справ, Йоахим Рібентроп, виправдує на суді в Нюрнбергу виповідження війни Злученим Державам документами, з яких виходить, що до цього виповідження Америка допомагала Советам зброєю і біліоновою позичкою.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ,

чому не користатися з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі”?

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. RRYant 9-0582

ПОДПИСКА:	ПОДПИСАНИ:	ПОДПИСАНИ:
На рік	На рік	На рік
На пів року	На пів року	На пів року
На три місяці	На три місяці	На три місяці
На рік	На рік	На рік
На пів року	На пів року	На пів року
На три місяці	На три місяці	На три місяці
Число з суботи (з англійською частинкою)	Число з суботи (з англійською частинкою)	Число з суботи (з англійською частинкою)
На рік	На рік	На рік
На пів року	На пів року	На пів року

За оголошення редакція не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„ЗАЛЮБИВСЯ В СВОБОДІ“

Що спонукало молодого Ігора Гузенка, вихованого в строгій комуністичній дисципліні, довести до відома канадського уряду про советське урядове шпигунство, що мало на цілі відкриття тайни виробу атомової бомби?

Відповідь на це питання є для Рендолфа Чорчилла, що про це пише, самотнім яким промінням у цій афері. Він каже, що всі, що уважно слідкують за цим шпигунством, згодні щодо цього, що Гузенко зробив це тільки тому, що „залюбився в свободу“, в канадській свободі, яку він пізнав з власного досвіду. За це він дістане цілком певно всяку можливу охорону перед еventуальною пімстою советських агентів, як і дістане канадське громадянство. Бо його зізнання були такі, що не залишали по собі ніякого сумніву, що він говорив щиро правду, коли казав, що найбільше счудувало його на цій землі те, що він побачив, що канадійці та американці це дійсно вільні люди, а йому казали в Советах щось інше. За два роки свого побуту в Канаді він, як це виявив на суді, перший раз пізнав, як виглядають вільні вибори, як живуть вільні люди. І порівняв це з тою „свободою“, у якій виріс у Советах. Отже порівняння довело його до цього, що він з власної волі й охоти став пропагатором і оборонцем тої свободи і тих ідеалів, що існують в Канаді й в Америці. І це, пише Рендолф Чорчилл, є найважливіше з цілого того шпигунського процесу. Це є те, що вказує наглядно, що демократія не потребує лякатись ніякої конкуренції з боку комуністичної пропаганди. Треба тільки дати нагоду людям під диктатурами, як от у Советах, пізнати свободу і демократію, а вже не улягає ніякому сумніву, що вони виберуть демократію, а виречуться диктатури і комунізму.

Та все це знають добре й ті, що сидять на Кремлю. Усе це знає і комуністична пропаганда в Америці й Канаді. Тому в випадках як з Гузенком, вона знає тільки одну відповідь: Зробити з такої людини зрадника і злодія. Те вона робить і з Гузенком, як це можна вичитати і в большевицьких У. Ш. Вістях, що то пишуть, що Гузенко „крав у посольстві гроші“, та що його мали посадити в Советах в „Іванову хату“. Очернюють, бо не можуть твердити, що це не правда, що заявив Гузенко, коли говорив, що нарід у Советах не має найменшого поняття, як живуть люди в демократіях, що не знає, що це значить свобода слова, виборів чи т. п. Того вони заперечити не можуть, тому і роблять людину, що пізнала свободу і в ній залюбилася, звичайним злодієм, щоб тим ослабити її значіння. Та це не вдаряє ні цю людину, ні свободу, а тільки бе зрадників свободи. Бе канадійських і американських комуністів, що „залюбилися у Кремль“ й бажали поширити його неволю ще й на Америку та Канаду. Гузенко, що прибув з Советів, є проти них. Честь йому за те!

КЛОПОТИ ФАРМЕРА

Американський фермер це така людина, що хоч продукую потрібне для добробуту краю, то про нього мало згадується, особливо у східних степах. Це тому, що Схід — це переважно міські робітники. А прецінь фермер є таким продуцентом, що без його услуг не зможе працювати промисловий робітник у місті. А тепер саме він має постаратися за великі принаси харчів не лише для Америки, але й для Європи, ба навіть цілого світу.

Фермер виказав свою справність вчасі війни, а тепер від нього вимагають, щоб продовжував це більше, бо має ратувати світ від голоду. Збережений несподіваним домаганням, пробує він порохувати свої сили, чи він подолає вимогам. Він має свої клопоти. Мусить приглянутися, чи його машинерія зможе витримати під новою навалюю прати; чи в нього доволі робучих рук; чи має подостатком навозу, на сінію і т. п.

Міський робітник не думає над тим, що фермер це самотійний продуцент і мусить мати свої машини так, як ремісник мусить мати знаряддя до праці. Упродовж чотирьох літ фермерські машини працювали безупинно і постарілися. Їх латав господар як лише міг, алеж усьому є границя. Трактори вже свищуть, комбайни не витримують. Йому треба нової машини, а машини нема на ринку, подібно як у місті не можна дістати нового вбрання. Робітничі страйки стримали не лише виріб авт, але й припинили і виріб рілличних машин. Показується, що як є в політиці „один світ, або ні який“, так є одна продукція.

М. В.

Наш рахунок червоному окупантові

(З Європи до „Свободи“).

(Закінчення.)

Чи треба згадувати про те чим була церква українців і українці?

А чимало українських церков, крім того релігійного значіння, яке вони мали були ще й свідками нашого давнього й не давнього минулого; Одинокими пам'ятниками української культури й архітектури минулого, якого вже не вернеш; різбарства, образотворчого мистецтва, рукописних мистецьких праць: тканин, письма, друку тощо та багатьох архівних цінних історичних документів, які знову ж свідчили про нас, про нашу Україну, про її минуле, яке вкріпає Москва разом з нашим іменем Русь. Значну частину тих церков і монастирів було побудовано нашими князями,

гетьманами та іншими визначними українськими патріотами славної старої доби.

Адже українська церква була однією з тих ланок, що зв'язували славу нашу давнину з нашою сучасністю. Вони бо в своїх мурах, віками зберегали від розпорошення, від знищення масу всього того цінного, що свідчило „хто ми, чий син“, що свідчило про діла славних пращів величких“, що свідчило, що ми були не тим чим нас зараз руками „старшого брата“ москаля й большевизмом московським зроблено.

Бо на всіх наших старих пам'ятниках, а ними були в першу чергу церкви, лежала печатка духу українства, яке німучи — красномовно промовляло до людини, що могла читати з пам'ятників. Зі святинею

в руках і вірою святою в серці йшли наші пращів на ворога і перемогли його. А в знак перемоги й у подяку, за які Богу, будували наші діди величаві пам'ятники — церкви.

Отже з цього всього нам мусить бути цілком зрозумілим, чому большевики москоські (хоч і як вони себе проголошують інтернаціоналістами, а лишаться — другим номером білої Москви, тільки почервоніли від людської невинної крові) нищили українські церкви й монастирі з такою скаженою ненавистю, хоч часто залишали церкви не пошкодженими пізнішої доби, побудовані в Україні москалями, не зачіпаючи іноді, навіть двохолів орлів над царськими воротами і на державних корогвах, як це було в Січєславі (Дніпропетровську) тощо.

Збережено ще й досі орлів і в Києві, на Софійсько-Соборській дзвіниці, яка чудом, як і вся Софія уціліла від большевицьких рук. (Німці її не зруйнували!). Але ж орли!.. Мовляв — історична річ. А щоб там на місці орлів був Тризуб Володимирів, він би був давним-давно збитий, навіть бувши історичною річчю. Зберегли, як і орлів на Софії, напис на Богдановому постаменті: „Волі под царя руського, православного“, але от „православного“ було большевикам так огидне, що такі збили й под царя руського“.

Тепер би — зберегли!.. Складаючи „рахунок“ німечком фашизмові большевики усі „шишки“ валють на дурну голову, яка вже не писне в своє виправдання. Алеж треба їм бути й хоч трохи справедливими та одвертими й визнати й свої „провини“ перед народом, а зокрема українським. Але вони це уперто замовчують, буцім — би нічого не було: святі та побожні!..

А не знає булоб, якби советські культуртрегери перед усім світом заявили: скільки то церков і монастирів, а разом і попів знищили вони за роки свого катівського панування?.. Тоді їхній рахунок німечком фашизмові побіди би проти їх, большевицьких злочинів.

Нехай би „надзвичайні державні комісарі“ СССРі сказали, а що стало з Путинським Молчановським монастирем, будови XVI століття?.. Чому Кам'янець Подільський фортецю XIV століття розібрано на цеглу?.. Чому костіол Бернардинців, будови XVII ст. в Заславі зруйновано (а таких костіолів зруйновано не один)?.. Що стало з Бердичівським музеєм, що мистівся в старовинній фортеці-монастирі „боших кармелітів“ XVI ст. і де ті, більш як 2,500 експонатів, серед яких були видання кармелітської друкарні XVI-XVII ст., або та єдина, що бу-

ла в Україні, збірка портретів діячів кармелітського ордену і навіть колекції гармат?..

Чому в Києві на Подолі зруйновано Самсонівський водогрій (фонтан) будови XVII ст.? Чому знівчено на Печерську фортецю часів ката Петра I. та гетьмана Мазепи (1793 р.) „косий канонір“, що в Україні був так саме революційною пам'яткою, як Петропавлівська та Штітєлєбургська фортеця в РСФСР?..

Це не тільки людина з большевицькою нахабністю може хвалитися своїми „культурними діяннями“ пишуть по своїх сателітських ганчірках-газетах про те, як то в Москві чепурять старі кремлівські церкви, в Петрограді — лаяють на шпиль адміралтейства на головоліній висоті, щоб їх причепурити й у такий спосіб показати себе культурними збавцями за свої старовинні пам'ятники, хоч вони й царські!..

Плюндрування інших пам'яток.

А навіщо ж наші ви поплундрували?.. Навіщо на могилі славного українського кобзаря й пророка-мученика Шевченка ви зняли хрест?.. Адже це наші пам'ятники і нашою творчістю, з бідаків бідакові, а не якогось цареві чи фельдмаршалу чужинцеві Багратіону чи Рішльє чи вашому Кутузову, Суворову? Так вам, кати, вільно царські й генеральські пам'ятники лишати цілими й не діткнути, а нам і могили Т. Шевченка пограбували з хреста!..

Нарешті цікаво було знати, чому в Софійському, як і в інших монастирях старовинні книги роздано різним особам у нагороду за різні господарчі послуги, про що свого часу сигналізувала вашаж таки большевицька „Культура й Побут“?..

Не скажуть мабуть нічого „культуртрегери“ московські та й свої „доморосі“, як не скажуть, де вони поділи Собор Спаса в Києві, унятську церкву, що була такий у Києві на Павловській вулиці, де дівали Кирилівську церкву, що збудував чернігівський князь Всеволод Ольгович у половині XII віку. А це була єдина пам'ятка того віку, яку не зруйнував Батий і була залишилась ціла аж до большевицьких часів.

Не скажуть „наші“, культуртрегери й того, де ділась чавунна огорожа від уцілілого Андріївського Собору, який і пофарбували (єдину церкву на весь Київ, а може й на всій Україні!) перед війною, але „зникла“ огорожа поставила під загрозу й сам собор. Мовчати горі-господарі й про те, де подівалися цинкові ринви з Володимирівського Собору, або бронзові плити з його дверей; де зникло залізне покриття мурованої огорожі саду колишнього архітектурного інституту, що свого часу сидів

у садибі Софійського Собору. Або чого вартий такий факт. На Володимирівській горі над Дністром і Подолом, стоїть і могутнім поглядом кидає на Славути й його лівий беріг пам'ятник славному рівноапостольному князеві Володимирові Великому — королю Русі-України, що святою вірою християнською наділив не лише Україну, але й усю Московію тодішню охрестив.

Пам'ятника цього зробленого з металю, виготовив ще в 1853 році славний скульптор Клодт-фон-Юргенбург, за проектом також відомого скульптора Демут-Малиновського. Він був і великою історичною цінністю. Та ось одного разу спостережено, що за хрест, що Володимир тримає в руках, якимсь чином невідомо ким зав'язано мотуза.

Оглядом пам'ятника стверджено, що з нього знято бронзові барельєфи фігури, оздобу в вигляді голов бугая, гірлянд, орнаментів тощо. Так „розкуркулено“ князя Володимира, щоб-то він був багатий на бронзу, ну в його й „позичили“ большевики, щоб... і собі заблагатіти. А чи помогло їм це?.. Хто знає...

Оце ті часткові, далеко не всі „гарзди“, заподіяні советськими фашистами нашому народу й нашій історії, культурі. Часткові, кажемо, бо не відомо, що там творили і на творили вони в Харкові, а творили там не ліпше, як і в Києві, бо знаємо, що зник Миколаївський Собор (Укр. Автокефальна Церква) на Миколаївському майдані, що тепер іменується інакше.

Не відомо, що вони наробили й у Січеславі, Одесі, П'ятові, атам теж було не ліпше. Не знає, що було в старому місті, Ніжені, Вік якого сягає дуже глибоко в давнину. Так саме не відомо, що стало з Чернігівськими святинями, такими як Єлєцький монастир, Преображенський Собор, Благовіщенський Троїцький монастир. Старий Єлєцький монастир збудовано було ще в XII столітті, він мав силу зразків старовинної архітектури й малярства.

Цей наш рахунок далеко неповний.

Він потребує доповнень нашими людьми з різних теренів України й з усіх галузів народного життя: релігії, культури, архітектури, літератури, історії, а також мистецтва різного й нарешті хліборобства, скотарства, металургії взагалі промисловості і нарешті „збитків“ у людей.

До цієї благородної справи мусять причинитись всі наші знедоленці, щоб свого часу сконденсувавши все це подати катови на сплату...

Подавши оці, ще раз кажемо далеко не повні матеріали до рахунку червоному окупантові, дозволимо собі закінчуючи це все, скористувати з

ФЕДОР КРУШІНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

Авторські права застерігається: Copyright by Krushynsky Theodore, Paris, France.

24)

3

Гітлерівщина вже не була владою партії, а владою народу в найяскравішому прояві його глибоко-внутрішнього настрою. Гітлерівщина тільки боролась за владу як партія, але урядувала як нарід у цілому. Бо які були жорстокі приписи щодо чужинців, але багато німців, звичайних німців з народу, проявляло ще більшу нелюдяність, нарікаючи й обурюючись, що „чужинці нас обідають“, що „чужинці надто вільно себе поведуть і багато собі дозволяють“, що „чужинців треба, гостріше тримати“ тощо.

Ніби чужинці просилися до них на працю та ніби вони їх не ввозили зусіх країн, або під ескортою, або в замкнених вагонах, як з України!

Д-р Гебельс, наприклад, тільки радив німцям бути чемними в обходженні з іншими, уступаючи місце в потягах, трамваях і автобусах жінкам, старим і калікам, а я, правду кажу, в Ляйпцігу, а в Гале (тридцять кілометрів од Ляйпціга) на власні очі бачив, як німецький робітник, молодий чоловік років тридцяти, як лютий звір накинувся на сивого, збідованого й стомленого, бо таксамо вертався з праці чужинця, схопив його за груди, му це наказувалося, а звичайні

підняв з місця в трамваї, метнувши ним направо й наліво як ганчіркою та стусанами, з піною на устах і найбрутальнішими прокльонами на адресу чужинців, викинув на вулицю за те, що той сивий чужинець не уступив місця буквально сімнадцятилітній панночці німкені, яка наче це їй належало, зайняла усміхнена місце, дякуючи „кавалерові“. І ніхто з кількох десятків присутніх німців і німкенів не лише не обурився, а не зробив найменшого заважання, навпаки, всі поспішно й з підкресленою апробатою відповіли йому на його ароганське й демонстративне, сакраментальне: — Гайль Гітлер!..

Це був знак і освячення повної солідарності з учинком молодого звіряти „вищої раси“. Таких випадків були тисячі, але вони кінчалися тим самим.

Таксамо не кондуктор, як ми це наказувалося, а звичайні

німецькі бюргери й особливо бюргерки викидали з трамвая бідних українських дівчат, бо мали на правому боці груди тавро (ОСТ) (схід). Східним українцям не вільно було їздити в трамваях, автобусах і потягах купів з німцями. Таксамо не вільно було їм ходити хідниками, тротуарами, де ходять німці, а по середині вулиці, як худоби. З тротуарів синхали їх німкені, а треба було бачити вираз призириства й погорди на ликах німкенів, коли вони зустрічали на вулицях наших жінок у хустках, які бідо ваджені й заборонені змучені верталися з праці, що їй виконували для тих же німкенів. Треба було бачити, як вони отримали те місце на одязі, до якого доторкнулася українська жінка проходючи, як обтрушують одяг від пороху, чи від чогось брудного... Багато, багато довелось мені на цю тему оповідати, як би було місце.

Помилявся той, хтоб думав, що расову політику, або й ненависть до чужинця „виздумав“ Гітлер, або Розенберг, або взагалі націонал-соціалістична партія. Поперше, расову ідею спонуляризували в Німеччині інші, ще до Гітлера й Розенберга, ці останні лише оформили та конкретизували те, що було написане іншими та жевріло в настроениях німців. Як в багатьох інших ділянках, так і в цій партія Гітлера нічого нового не винайшла й не створила, жадної власної ідеї й думки, а тільки вслухавшись і відчувши „пульс“ свого народу вклала в програму політичного руху його почування й стремління, які неначе дихоманка кидали німцям впровадження довгого часу, шукаючи вийти наверх.

Чужа досить стара історія — манія величчя в німцях, Вони на неї хорують уже давно. Як це Гітлер акцентував її офіційно, як право панувати над

іншими народами та тим самим санкціонував як рису народної вдачі, то таксамо й ще перд Гітлером такі люди як Фіхте, Гегель, Аридт, Ляглард, Ніше та й Бісмарк, як і багато інших політиків і філософів не менше попрацювали, щоби цю манію величчя прищепити німецькому народові, що він найкращий, найздібніший, найбільш гуманний, найширший, словом, „колось“.

Таксамо й твір неспавиго та погорди не був заслугою самого Гітлера, він лише був пильним учнем тамтих „творців“. А ще краще, то Гітлер був тільки тим артистом, який відіграв головну роль в не ним написаній пєсі. Звичайно, були й перед ним артисти, які добре грали ту роль, але він її найкраще загрвав. А німці з захопленням дивилися на артиста та слухали його монольогу. Бо це було те, що вони відчували, але ще не зміли

вдати так, як він. А згодом, зі сцени, так би мовити, гасла й ідеї йшли в народно гущу, а з того вродило те, що всі бачили. З гасел, ідей та почувань погорди й заздрість до інших народів перешкодили в кров, як колись у жидів. Вищість німця та гін панувати над іншими стала для німця таким самим нахилом, як і нахил до пива.

Ці мої спостереження й цій мій перший досвід у Ляйпцігу поглиблювався по всій Німеччині. На роботі, в зносинах з німцями, в приватних розмовах я мав тисячу нагод переконатися, що німецька нелюдність, жорстокість і зневага до чужинця, таксамо як і манія величчя, не випливали з самого політики партії, але з глибокого настрою більшості німецького народу. Найбільш гуманний німець признає українцеві тільки право не вмерти з голоду, не забуваючи при тому про свій інтерес. (Д. б.).

ЩО ПИШУТЬ?

З ПІДГАЄЧНИНИ.

З Лондону пише скиталець до земляка в стейті Нью Йорк: Пишете, щоб я Вам подав інформації про село Литвинів. У наших сторонах і в Литвинів дуже змінилося. Большевики за свого панування від 1939 до 1941 року повиозили більшу кількість свідомого українського елементу. Не знаю, чи Ви будете знати священика Аполінарія Осадцу з Волощини. Він був парохом в Литвинів. Його сина Івана большевики розстріляли в бережанській тюрмі, 18. березня 1941, а самого отця Осадцу, його жінку й 11-літню дочку вивезли в травні 1941 на Сибір. Там його й його жону розстріляли і осталися лише дочка сиротою. Брата, о. Михайла Осадцу, також розстріляли, а господаря М. Осадцу з Литвинова теж вивезли на Сибір. Крім цього Івана Гайдукевича в 1941 р. В Божикові висадили большевики церкву в повітря 20. серпня 1944, так, що тепер в Божикові церкви нема. Як зближався фронт большевицький в 1944 р. то німці вивезли з Литвинова всю молодь до Німеччини, відтак силою забрали до війська. Страшні речі діялися в наших сторонах, не можна описати! Листів до дому не пишуть, бо й так їх рідня не отримає, бо большевики не допустять і ще цим можете клопоту комусь нарабити. Ви не знаєте большевиків! Вони розстріляли в Литвинів Ясінського Івана 19. квітня 1941 р., а з Литвинова обох С. забрали до війни 1944. Під теперішню пору большевики заарештували, як кажуть, 2,000 українських священиків. Оттакте до червоне царство сатани. Я тепер служу в польським війську, бо така ситуація. Я мусів іти...

КОБИ ЦЕ НЕЩАСТЯ ВАМ У СНІ НЕ ПРИСНИЛОСЯ!

Один з наших ньюйорських читачів переслав нам листа, одержаного з Європи, в якому подають йому вісти про сина, родженого в Америці, а якого війна захопила в Галичині. Рівночасно подано відомості про ближчу і дальшу рідню та те, що доводилось пережити під німцями і большевиками.

Один з наших ньюйорських читачів переслав нам листа, одержаного з Європи, в якому подають йому вісти про сина, родженого в Америці, а якого війна захопила в Галичині. Рівночасно подано відомості про ближчу і дальшу рідню та те, що доводилось пережити під німцями і большевиками.

Один з наших ньюйорських читачів переслав нам листа, одержаного з Європи, в якому подають йому вісти про сина, родженого в Америці, а якого війна захопила в Галичині. Рівночасно подано відомості про ближчу і дальшу рідню та те, що доводилось пережити під німцями і большевиками.

Один з наших ньюйорських читачів переслав нам листа, одержаного з Європи, в якому подають йому вісти про сина, родженого в Америці, а якого війна захопила в Галичині. Рівночасно подано відомості про ближчу і дальшу рідню та те, що доводилось пережити під німцями і большевиками.

вати під німцями і большевиками.

Між іншим читаємо в листі таке: „Ви старі, чули і бачили не одно. Але такого „чуда“ та такого „пекла“, що ми бачили, і пережили під німцями і большевиками, не можете собі навіть уявити. Просто не повірите, якби Вам те все розповісти. А якби Вам Боже борони ось те наше життя у сні приснилося, то смертельні зимні поти Вас облягли, а пробуdivшись дякували Богу, що це був тільки страшний сон, а не була дійсна правда...

„В попереднім листі я писав Вам, що писати до тих, що є під большевиками, дуже небезпечно. Рідня Вам не може написати того, як їй живеться, бо там нема тої свободи, що в Америці. Ми в лагрі маємо більше свободи ніж вони там на рідній землі й в рідній хаті. Остерігайтеся крадів, хай не пишуть до своїх, бо їх там будуть за те суворо переслідувати. Там тепер дика Азія. От Т. Д. застрілено без суду тільки за те, що хтось доніс, що він тішився, що большевики втівають... М. Ф. а ми переконували, щоб не переходивши границі: „Чоловіче втівай назад, бо вони всіх свідомих українців вивозять на Сибір! Ти сидів під Польщею в тюрмі за політику, а як про це тепер донесуть, то пропадеши“. Та він не хотів у те вірити. Вернув, посидів два дні у своїй тійці, як прийшло НКВД і забрало до тюрми в Дрогобичі й так слід по ній пропав... Знаємо тільки, що як вибухла большевицько-німецька війна, то людей з тюрми не випускали, але вивозили їх на Сибір або розстрілювали. В Дрогобичі на в'язничному подвір'ї знайдено кілька тисяч трупів, між якими був зять Вашого сусіда священик... що його большевики заарештували і не сказали навіть за що. Про М. не знаємо, бо ніхто не зміг розпізнавати, чи є між трупами, бо залізниця сразу не курсувала, так, що не знати, чи його вбито, чи вивезено на Сибір. Це тяжко ствердити ще тому, що большевики багато вбитих кидали до рік і ставів, а навіть до порожніх нафтових і соляних шибів, як

легко сам, проаналізувавши речі, докопатися: скільки то правди в тому „рахункові“ що до церков.

Церкви там, у „рахункові“ фашистам згадано: а) на те, щоб, мовляв, культурний світ і ціла західна демократія побачила, що й большевики „плачуть“ за церквами й синагогами і б) щоб захвати за цим „рахунком“ те, що зроблено самими складачами „рахунків“. Це все розраховано на „дурнів“.

Але очі в тих „дурнів“ чим раз ширшають від тих хачів, що чинять Сталінові „синючі“ в Європі. І прийде час, коли ці очі, якщо не відвернуться від цього жаху, якщо не вжикуть руки належних заходів безпеки й остероги... заллються кривавими сльозами... Але дай Бог, щоб цього не було! Хай уже Україна страждання зазнала, але нехай на її ливих не навчається інші. А тим самим інший страдниць подадуть руку захисту й допомоги... Хай їх на це Бог благословить!

Р. С. Щойно дістали новинки і не можемо не поділитися ними з нашими ласкавими читачами. Англійський часопис „Ди Манчестер Гардіен“ з дня 17. 12. 45, подає цікаві матеріали посла Прейса саме про Україну. Цей посол, що мав нагоду побувати в наших рідних краях, висловлює багато не своїх думок. Але цікаво те, що він каже про церкви в країні де дозволено офіційно віру в Бога, де „Алексії“ горляють

УКРАЇНСЬКІ СКИТАЛЬЦІ В АФРИЦІ. Свячення води в день Йордану, 1946, на озері Дулоті, в Тенгеру, Танганіка, Східна Африка. Священик о. М. Божерянов. — (Через Канцелярію КЮК).

от в Дрогобиччині. Знов деякі трупи були так змасакровані, що годі було розпізнати, що це за люди. Хіба був хтось з дуже близьких і пізнавав по одежі. Як знаєте, то таке було не тільки в нас, такі масові розстріли були по всіх великих і менших містах Галичини... —

ЩЕ ПРО ПОГРОМИ НА ЛЕМКІВЩИНІ.

Після видруккування листів і інших матеріалів про погроми на Лемківщині (гляди ч. 51 і 52 „Свободи“ з 14 і 15 березня 1946) наспіли до нашої редакції різні писемства в цій справі, які вповні потверджують попередні вісти. Із надісланих писем поміщуємо лише виїмки, які кидають більше світла на трагедію нашої нещасної Лемківщини.

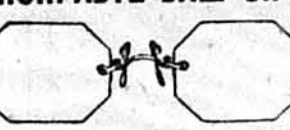
Листи, прислані громадянином з Елизабету, Н. Дж., прийшли до Америки через Польщу. Один, писаний в Польні 28. січня 1946, подає такі вісти:

„Я не всіли описати теперішніх переживань в тій Червоній Польщі, а з минулих часів, то згадаю таке: Коли той ненаситний звір Гітлер зажадав контингенту людей до себе, то людські діти мусіли їхати, а між ними була й моя донька Настя, про котру я до нині відомості не маю. В році 1944 по живих почався зближати до нас фронт і була це для нас остання приємність очікувати такого гостя. Бо йшли завзяті, тривали не так дуже довго, через чотири дні наряд порозбігався куда хто міг, по лісах, по мочарах. Як прийшла Червона Армія до нас, то за тиждень прийшли вночі НКВД і польська міліція й лапали наших діти. Забирали їх у сні і гнали до війська. По двотижневій вишколі

про обєднання. Ось ці думки: „Софійський Собор, це прекрасно збережений советською владою музей старовини...“

„Черці знову посідають Печерську Лавру. Не є вони такі багаті, як то бували, але повернули ближче до умови життя первісних християн (?)... Чиж не вірно ми вище згадали про це саме, що побачив англійський посол?... До тогож, як бачите — Софійський Собор, це — тільки музейна старовина... Бачите, яка воля віри в Бога і молитви в Советському „раю“?.. (Кінець).

ПОПРАВТЕ ВАШ ЗІР

Оглядаючи очей і виготовлення окулярів. Дві послуги за одну помірковану ціну. Очний спеціаліст в місці весь день до 7 год. вечір, крім п'ятниці. У неділі відкрито до 2 год. сподудия. Leo Spingarn, Optical Specialist, Successor to J. H. Messinger, 130 First Avenue, near East 7th St., New York City. Tel. AL 4-4015. Звертається спеціальну увагу всіх читачів „Свободи“ і всіх членів Українського Народного Союзу, а також усіх членів українських Братств. Товариств, Односельчан і Юній.

гнали їх на гарматне мясо, а між ними був мій син Андрій. Був ранений в голову, намутився по шпиталях, а ще не був вилікуваний, а вже його знову пінгали на фронт, і то на передню лінію. Та Боже провидіння дало мені діждати, що він вернувся в травні 1945 року до дому.

„Та не довго прийшлося мені втішатися сином. На самий наш Новий Рік по Службі Божій виїхали люди з церкви і зі сторони Кролика прийшла польська банда з польським бандистським військом. Було тої юрби около дві сотки. Вони так жорстоко поступали, що невинних людей багнетами пробивали і мого сина також забили, зовсім цвинином, без жадного гриху для держави. Любий мій брате! Я не маю слів, щоб Тобі мій біль і жаль переповісти... Потім польська банда вбила мою донку і в одини дні я лишився сиротою без дітей. А їх, у квітні життя так змасакрували, що тіла на кусники порізали. Ой брате, тяжкий хрест я переносу і по чашу горя до самого дня. Того дня вбили дев'ять осіб, зграбували 21 коней і 18 корів, багато людей ранено, деяких повязали і пороздігали. Шось як татарська орда. І то не лише в нашій селі таке ділялося, а й у сусідніх. Так то теперішня Польща трактує український нарід...“

Інший лист, писаний до громадянина у Фрексвил, Пенна, з Польні, має дату 8. лютого 1946, а загальні вісти такі:

„Пишу листа в Гумнінім, бо через Польщу лист не піде, як буде в ній правда написана, тільки треба циганити. Отже поляки нас українців б'ють, мордують і масакрують. На самий Новий рік напало польське військо... (Тут описаний погром, як в інших листах).

„Лихи й убрання пакували на санки. У Вислоці спалили 40 хат і людей побили і в кожній селі так ходять і людей мордують, а нема кому за ними обєстати. В Карликові забили 18 людей, в Завадці Морочівській 68 людей, порізали багнетами діти, жінки й дідусі ходять по селам і б'ють людей. Люди ховаються по лісах, а самий сидів два тяжкі з дітьми. Отакі то наші гаразди по війні. Я волів фронт, бо скорше можна схоронитися як перед поляками. Стрику, як можете, подайте то до газет американських, хай світ знає,

що поляки з нами виробляють. З Волі Нижньої й Вищої всі люди втекли заграницю, то словаки на вернули їх назад до Польщі... Тут маєтки ніно не варті, бо люди все лишують і тікають аби життя ратувати...“

WELL, HERE'S HOW—U. S. State Secretary James F. Byrnes, left, and Soviet Ambassador Andrei Gromyko drink a toast together at a luncheon in New York given by Dr. Quo Tai-chi of China for UN delegates. This followed the apparent satisfactory settlement of the troublesome Soviet-Iran question.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.

З драматичного гуртка ім Лесі Українки.

Зимовий сезон українського драматичного гуртка не дописав такою активністю, як минулими літами, бо з плянованих сімох вистав виведено від осені до березня лише три. Вони хоч перейшли з більшим успіхом, то не причинилися до урухомлення життя філадельфійської громади. Цю шкоду треба якось надолужити з весняним сезоном.

Саме тепер ведуться проби до вистави оперети в 4 діях „За Немаць іду“, яка має бути виставлена в Українським Домі при Фринклін ул. Треба надіятися, що громадянство підіпре цим разом змагання гуртка.

Треба теж згадати, що гурток ходив по коляді і призначив з неї сто доларів на допомогую акцію.

Катерина Ярош, секретарка У. Драм. Гуртка ім. Лесі Українки.

БРУКЛІН (САВТ), Н. Й.

Баль на допомогу і ветеранів.

Наперед пояснення, що це таке „Савт Бруклін. Такої місцевості нема, але є окрема українська громада в полудневій частині міста, де є наша українська католицька церква св. Миколая. І тому нема як інакше назвати цієї громади, бо в Брукліні здавна існує громада в частині Вільямсбург, або Норт. Отже в тім то нашам „Савті“ існує вже з рік місцевий Українсько-Американський Допомоговий Комітет, який досі придбав понад \$1,000 на допомогую акцію. Це робиться так, що всі складки й жертви відсилається просто до Філадельфії, а на адміністрацію складають членів комітету окремо. До адміністрації треба зарахувати між ін. видатки на збірку й відсилання убрання до складниці в Нью Йорку та різні зібрання і т. п.

Отже, щоб на цей рік зібрати, дещо на адміністрацію, комітет уладин заупустив баль на 24. лютого в так званій Грецькій Салі при 18 вул. Тому, що в нас заявився був комітет з хлопців, які в служили в армії Вуйка Сема і цей комітет постановив завязати ветеранський пост, то допомоговий комітет ввійшов в порозуміння з цим ветеранським комітетом і баль був влаштований спільно.

Баль був получений з виділенням фільми з часів здобуття міста Токіо в Японії американськими хлопцями. Цю фільму виставрав наш лютеант американської армії Во-

лодимир Рибка і вона не коштувала нічого. Про це говорив на балю місцевий парох о. д-р Д. Гулін.

Після вистави фільми, як музика почала грати, то я хоч вже старий, почув у себе силу молодого козака і хотів танцювати. Але не було кому мене взяти, то я лише збоку додавав охоти іншим. Кінець кінцем, як баль скінчився і обрахували касу, то показалося, що оба комітети дістали чистого по \$100 з центами. Так зискають ветерани, бо вже заложили свій пост, а допомогую бі з мене, як я їй оспівдавсь!

говий комітет міг встарчитися в слові і вистав решту грошей, щоб була кругла тисячка з нашої громади. Дай Боже здохло всім, що помагають такій добрій справі. Я знаю, що ті люди, які ведуть перед, не люблять, як їх хвалити і тому тим разом не поміщую їх імен. Василь Мисник.

ЖАРТИ.

Не може знести чужого сміху. — Чому більше не ходиш з Оленкою? — Ах! Не можу більше знести її дурного сміху. — Алеж я ніколи такого в неї не завважав! — Ага! Як би ти був зо мною тоді, як вона кинула соложилі свій пост, а допомогую бі з мене, як я їй оспівдавсь!

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ

Маємо вже на складі дуже гарні, realіrini, ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ.
Ціна 5 центів одна.
Замовлення wraz з грішми висилайте на таку адресу:
“SVOBODA”
P. O. Box 346 Jersey City, N. J.

Виповніть і витніть понижчий купон та вишліть на повищу адресу.

“SVOBODA”, P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Прошу мені прислати _____ Великодних Карток, на що залучаю суму _____
Імя й прізвище _____
Адреса _____

НОТИ

З цих творів Книгарня „Свободи“ має ще по кілька або кільканацять примірників, тому хто скорше замовить, той зможе ще їх дістати.

НОТИ НА ФОРТЕПІАН

Я. Ярославенко: 22 УКРАЇНСЬКІ ТАНЦІ на фортепіан	\$2.00
М. Едельман: 1) Дівча в синім стояло, 2) Ой за гнем, гнем, фортепіанно соля (дуже гарно)	\$.35
П. Нішинський: Закувала та сина зозуля, фортепіанно соля	\$.50
М. Лисенко: Засвітали козаченьки, марш зоперети „Чорноморці“	\$.50
С. Моношук: Козак („Стоїть віір над водою“) фортеп. соля	\$.75
В. Заремба: Сиче низенько, вечір блізенько, три мильодії української пісні	\$.75
Прелюдії В. Барнінського (5 композицій)	\$.70
Е. Турула: Українські марші (н. 20)	\$.75
В. Зентарський: Українська шумка, фортеп. соля	\$.50
Е. Турула: Українські танці (ч. 22)	\$1.25
Е. Турула: Українські танці (ч. 23)	\$1.25
В. Барнінський: Українські народні пісні на фортепіан, зі словами	\$1.00

МУЗИЧНІ ТВОРИ

Е. Турула: Українські пісні на один голос в супроводі фортепіан.	\$1.50
Містять 43 різні пісні різних композиторів	
Е. Турула: Українські пісні й думи на один голос в супроводі фортепіан. Містять 14 різних українських пісень і дум різних композиторів	\$.70
Е. Турула: Українські гімни. 13 різних гімнів на муж. і жіночий хор в супроводі фортепіан	\$.75
Е. Турула: Українські воєнні пісні (козачькі й стрілецькі) різних композиторів. 25 пісень на муж. і жіночий хор в супр. фортеп.	\$.70
Я. Степанов: Музика до творів о. Олесь. 9 соля і 1 дует в супроводі фортепіан	\$1.00
Е. Турула: Музика до Кобзаря різних композиторів. 15 творів на жіночий хор з соляним супроводом, теноровим і басовим, в супроводі фортепіан	\$1.00
Е. Турула: Музика до Кобзаря різних композиторів. 10 творів на муж. і жіночий хор з соляним супроводом і тенора в супроводі фортеп.	\$1.00
Е. Турула: Музика до снів Ю. Федьковича та інших авторів різних композиторів на квартет: муж. хор і соля. 9 творів	\$.75
Е. Турула: Музика до снів В. Пачовського різних композиторів на жіночий і мужський хор в супроводі фортеп. 4 твори	\$.70
Е. Турула: Музика до снів Б. Лепкого, Барнінського і Сичинського, соляний хор в супроводі фортепіан	\$.70
Е. Турула: Музика до снів І. Франка різних композиторів на жіночий хор в супроводі фортепіан. 8 творів	\$.75
Українські маршові пісні, для хору зібрав Євген Турула. 14 творів	\$.75

Замовлення разом з належитістю слати до:

“SVOBODA”
81-83 Grand Street, (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.
З Канади треба платити тільки американською валютою.

Чому ще нема у вас

такої цінної книжки про наше життя в Америці, яку повинні ми дати в руки молодого покоління, щоб знало, чим ми тут жили, якими ідеалами і мріями, і що з того досягнули, а що ще треба добувати?

А такою книжкою є:

ЮВІЛЕЙНИЙ АЛЬМАНАХ

виданий з нагоди П'ЯТДЕСЯТЬЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ У. Н. СОЮЗУ.

Ціна за Альманах, що має понад 300 сторін друку: \$2.50.
Замовляйте, пишучи на таку адресу:

SVOBODA

81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗАВВАГА: Хто замовить з Альманахом ще й Провісник Книгу У. Н. Союзу, дістане обидві книжки за \$3.00.
Замовлення з Канади треба платити американською валютою.

Праця для жінок і чоловіків
WANT ADS
CLASSIFIED DEPARTMENT:
Editor 4-0237 — BYrant 9-0582

ПОТРІБНО МУЖЧИН

КРАВЦІВ

При перероблянню жіночих убогів
40 годин, 5-денний тиждень
Голос в Employment Office, 12 пош.
JOHN WANAMAKER
9th ST. & BROADWAY, N. Y.

БРОШУРА ПРО РАСОВІ ВЗАЄМВІДНОСИНИ

Те, що траплялося в Каліфорнії в часі війни з расовими групами - ворожнеча, а часом навіть інасильство - повторюється дещо і тепер. Особливо це відчувають американські японці, яких було виселено на час війни з прибережної смуги і які тепер повертаються до дому. Питання расової ворожнечі набирає такої ваги, що чимало людей починають заставляти над ним, починають домагатися справедливого відношення не тільки до американського японського роду, але взагалі до всіх, безогляду на національне походження, релігію чи расу. Одним з доказів такого усвідомлення є цікава брошура - "Підручник для поліції в Каліфорнії про расові взаємовідносини" - видана цього року департаментом справедливості в стейті Каліфорнія. В тій брошурі подається практичний підхід до справи расового чи релігійного напруження. А хто взагалі має найближчий зв'язок з людьми в таких випадках як не поліція?

Завданням тої брошури є ознайомлення поліції з "професійним" ставленням до примінення закону в справах, викликаних расовим чи релігійним напруженням. Перш за все сама поліція повинна пам'ятати, що всі громадяни є рівні перед законом - це є головна засада в праці поліції. Оскільки кожний поліцейський є на варті закону, то всі громадяни повинні бути в його очах рівними. Це є перша вимога для фахового поліцейського, як вказується на цій брошурі.

Щоби бути фахівцем в цьому розумінні, поліцейський повинен дероб ознайомитися з причинами напруження і ворожнечі у своїй громаді. Брошура старіється подати для того певні освітлення, в першу чергу вказуючи на соціальні та економічні умови, які часто доводять до напруження, заворушень. Брак помешкань, матеріальне незабезпечення, перетяжені засоби транспорту, пересування населення наслідком переходу з воєнного до мирного стану та наслідком демобілізації - все це сприяє непевності, неспокою, які помічаються не тільки в Каліфорнії. Здається кожний сьогодні має якесь незадоволення, нарікання. Де тільки виникають подібні умови, там знаходяться нерозважливі люди, що все мають якесь упередження, які складають вину на цілі групи за все, що трапляється злого в громаді, в країні, чи навіть у світі. Це утруднює працю поліції бо серед подібного настрою збільшуються напади на окремих осіб і непорозуміння між особами часто ведуть до сутичок поміж цілими групами. А коли члени поліції самі мають упередження до людей з певних расових, чи релігійних груп, то вони не можуть бути безсторонніми у своїй праці. В таких випадках вони викликають страх і недовіру, а не поміч і співпрацю з боку населення, а з тим і ворожнеча, напруження набирає більшої сили.

В брошурі згадується, що наколи члени поліції спроможуться побороти в самих собі вони зможуть зробити багато корисної праці в громаді. Для того треба добре розуміти

LIKE FATHER, LIKE SON—Striking resemblance between Will Rogers, Jr., left and his late father, famed humorist, shown in these pictures from Hollywood. Will, Jr., who will play the part of his dad in a forthcoming film, is now campaigning for the U. S. Senate.

джерела, з яких зростаються дібні обмеження бурними попередженнями. Автор брошури з певністю заявляють, що упередження на сто відсотків є придбаними, а не вродженими. Малі діти не знають упереджень. Коли мати часто каже дитині: "Як не будеш чемним, закінчу поліція і він тебе забере і посадить у в'язницю", дитина починає боятися поліції, що згодом переходить взагалі в упередження до поліції. Те саме буває, як дитина постійно чує розмови старших, осуджуючих нігров, американців японського роду, жидів, католиків і т. п. З того у дітей з'являється страх, упередження до певних груп. Кожний поліцейський повинен знати, що вдача і особливості кожної людини, незалежно від того до якої расової, чи національної, чи релігійної групи належить та людина, різняться від вадчі й особливостей іншої людини так само, як і відтиски пальців - нема в світі двох осіб з однаковими відтисками пальців. Це є людяне відношення до справи і тільки при такому відношенні можливе справедливе, безсторонне примінення закону.

Упередженням не треба легковажити, це не є тільки звичка. Воно дає злі наслідки, веде до несправедливого відношення до інших, до дискримінації. А це значить, що людей судять в залежності від раси, кольору шкіри, національного походження. А це веде до того, що багато американців позбавляється прав та вигід, якими користуються інші громадяни. Це помічаємо в готелях, ресторанах, помешканнях, при праці. Дехто відповідає на по-

дібні обмеження бурними тестами, дехто навпаки тихо відходить, аби бути непоміченим, аби не накликати більших неприємностей. В брошурі саме тим і пояснюється часом надто бурна поведінка деяких нігров чи американських мексиканців з одного боку та мовчазна пасивність деяких хінців з другого.

Тому, що в Каліфорнії є великі групи мексиканців, нігров, хінців, японців, вб рошурі присвячено їм багато місця. Але ця книжка має ширше значіння, не тільки для Каліфорнії, бо вона старається перевести в життя демократію не тільки шляхом теорії, а самою практикою, через тих, хто є відповідальними за дотримання закону. В цьому велика заслуга книжки.

Ця книжка з'явилася як наслідок цілого ряду конференцій в Ричмонд, в стейті Каліфорнія, в яких брали участь представники поліції та їхні дорадники. Треба сподіватися, що і інші стейти підуть за прикладом Каліфорнії та видадуть свої "підручники" з увагою на місцеві умови життя.

Загальна Рада — ФЛІС.

ПОШИРЯЙТЕ "СВОБОДУ".

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ

З НОТАМИ
50 центів
один примірник
Замовляйте у книгарні
"СВОБОДА"
83 GRAND STREET
JERSEY CITY 3, N. J.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР

Написав
Д-р А. Т. КІБЗЕЯ

В цій книжці автор описує в приступний спосіб всякі недуги, їх прояви та лікування. Вона має 734 сторінок друку, опрацьована в повільно, поділена на 22 розділи. В цій книжці описані такі недуги: заразливості, з фізичних недомогань, з уявляючих середств, нирок, крові, серця, залоз, жид, костей; недуги жіночі, дитині, шкірні; недуги очей, ух, носа, зубів і недуги венеричні.

Прочитавши цю книжку, можна захопити себе і родину від всяких недуг. Ціна тільки \$3.00.

Замовлення враз з належністю слати до:
"СВОБОДА"
81-83 Grand St. (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ.

ДІСТАЮТЬ В БЕЛЬГІ ДОПОМОГУ З АМЕРИКИ

Анастасія Настюк з Ньюарку присилає лист від Параньки Чорної з Бельгії, а в листі сказано:

"Я ту суконку від Вас отримала і сердечно дякую за це, що обдарували нас усіх нещасних українців. Ми знаходимося в Бельгії, бо нас забрали американці з Німеччини. Ви певно передчуваєте, як ми тут живемо. Дорогі мої! Хоч Вас не знаємо, але Вам сердечного дякуємо за ту розмову з Вами. Здоровимо Вас вже всі разом. Наша адреса: Комітет Український в Бельгії".

Uncle Sam Says

Take a look at this U. S. Savings Bond. You don't have to be a seventh son of a seventh son to see your future. If travel is your desire some day, or you hope to see your boy or girl in college, or you dream of owning a farm, this Bond can help to make these dreams come true. Bonds accumulate faster than you imagine when you save regularly through the payroll savings plan where you work. Every \$10.00 you put away in United States Savings Bonds grows to \$25 in ten years. U. S. Treasury Department

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 7 квітня 1946 р. помер у 53 роки життя від нещасливого автомобільного випадку
ФРАНКО ГРИШКО,
член відділу 242 У. Н. Союзу в Френклі, Па.
Покійний походив з села Лановіт, повіт Сніж, Галичина. Похований у смутку четверго дитя: Григорія, Олену, Марію й Тересу.
Похорон відбувся в середу, 10 квітня 1946 р. — В. ФІЛІП.
В. Найдом, секр.

Даром пробка

МІЛЕРТОН LAXATIVE

Тепер є небувала нігода для всіх, що терплять на недомогання шлунока й випробовували кожен ліки й зела, а не найшли полегшення. Тим усім поручаємо спробувати даром Зела Мілертона, котрих не запарюється ні варитися, а споживається в натуральній формі. Пожити пробку переконані, як скучно діють в недомоганнях таких, як кванс шлунока, газ, нестерпність, запір, брак апетиту, білий голови й інші недомогання, котрі походять злого трагедія. Щоби переконатися, пишіть по пробку.

Спеціальна Офртра
по знижених цінах.
|| \$1.00 за 1 коробку Мілертону
|| \$1.50 за 2 коробки Мілертону
|| \$2.00 за 3 коробки Мілертону
Питайте за злізлами Мілертон у вашій сусідній аптеці, а як там його не мають, то пишіть до:
J. S. MILLER, Inc., Dept. U.
P. O. BOX 628, NEWARK 1, N. J.
Single package not sent C.O.D.
Small postage stamps acceptable.
Ці ціни важливі лише при замовленні просто з головного офісу.

ЗБОРИ ВІДПІВ У. Н. СОЮЗУ

ЧЕСТЕР, ПА. — Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 156, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбуваються в неділю, 14 квітня, точно в год. 2. пополуноді, в Громадському Домі. Просимо, щоб всі члени були присутні, бо делегат дасть звіт з конвенції. За уряд: П. Захарченко, пр.; Ф. Трощ, кас.; В. Новак, секр.

ПОНКЕРС, Н. П. — Тов. Подвійська Січ, від. 8, повідомляє, що наслідком збори відбуваються в неділю, 14 квітня, в год. 2. пополуноді, в галі У. Г. Клубу, 13 Вашингтон ул. На порядку дня буде звіт делегата з конвенції. — В. Комар, прес.; В. Мандий, секр.

ПАСЕЯК, Н. ДЖ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 97, повідомляє членів, що місячні збори відбуваються 14 квітня, в галі церковній, 47 Говн Еве, в год. 2. пополуноді, тому, що 21 квітня є Великдень. Делегат дасть звіт з конвенції, тому просимо всіх членів прийти на збори. — За уряд: В. Сметана, прес.; М. Табачук, фін. секр.; В. Бродський, рек. секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Тов. ім. М. Хмельницького, від. 133, відбуде місячні збори в суботу, 13 квітня, в год. 8. вечір, в галі Юкрейніан Сентер. Є важні справи до подолання і буде звіт делегата з конвенції, тому просимо всіх членів бути на цих зборах. — Н. Бруніка, пр.; 3. Литвинський, кас.; І. Анайр-чін, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. — Збори Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, відбуваються в понеділок, 15 квітня, в год. 7:30 вечір, в У. Н. Домі, 181-183 Файт ул. Просимо членів прийти на означений час. — П. Яхощкий, рек. секр.

БУТІ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОВУДОВАНА НА ПЕРВІХ, ТРИВІХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

РЕВМАТИЗМ

Хто терпить біль ревматизму без різниці в якій місці вас болять, наш новий винахід напевно вам допоможе. Бо тільки прикладите до того місця де вас болять а в протязі одної години перестане вас боляти.

Спробуйте і напишіть до нас а не пожалуйте — це вас не буде коштувати ані одного цента, ми вишлемо вам наш винахід зовсім безплатно.

Наша адреса:
W. SOROKOWSKI
320 E. 34th St., New York, City
c/o Sup.

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА

ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ

Продажа різних бизнесів, домів, фарм, та різного роду аскурацій
WESSON & BARTKIW
Steamship Agency
ПЕТРО БАРТКІВ
REAL ESTATE & INSURANCE BROKER, NOTARY PUBLIC
309 East 14th Street New York 3, N. Y.
Telephone: ALgonquin, 4-8254.

В КОЖНІЙ ГОДИНІ

У нашім званню ми придержуємося правила бути готовими в кожній хвили на кожний поклик. Потреба може приключитися в кожній хвили, і погребник повинен бути готовий кожної хвили, коли хтось зажадає його обслуги.

Тому то ми встановили собі строге правило, щоби бути готовими в кожному моменті, в день і в ніч, дати свою безпровадну й успішну услугу.

STEPHEN J. JEWISIAK & SON

Обслуга українців у Джерсі Сіті і Байонні вже понад 25 років.
34 E. 25th St., BAYONNE, N. J.
Phone: BAYonne 3-0540

ЧЕСТЕР, ПА. — Бр. св. Арх. Михайла, від. 352, повідомляє всіх своїх членів, що збори відбуваються 14-го квітня, в год. 2. пополуноді, у вільній галі. Просимо всіх членів і членів прийти на час, бо маємо важкі справи. Делегат дасть звіт з 21. конвенції. Довгуючій членів знаємомо заплатити свої залежності. Просимо зписувати свої діти до У. Н. Союзу. — В. Літвинський, прес.; С. Мелько, сек.; М. Гавриляк, секр.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Г. Б., Феніксвіл, Па. — Ваша рідня, як виявляється, є на Лемківщині під Польщею. Всі вони є для американського уряду польськими громадянами. Усе, що можете їм наразі зробити, то вислати афідевіти, а вони там на місці мусять подати до американського консуля, що хочуть виїхати до Америки на постійний побут. Усі ці справи ще не є урегульовані, тому найкраще зробіть, коли постараетесь відразу за афідевіти, бо вони там в кожному часі придадуться.

Д-р ВОЛОД. ГАШИЦЬ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ
1. АКУШЕР
690 S. 19 ST., NEWARK, N. J.
Tel.: Essex 3-5066
Урахові години: Від 1 до 3 пополуноді, від 6 до 8 вечір. В неділі і середні дні за попереднім порозумінням.

УКРАЇНЦІ В IRVINGTON, N. J.

Купуйте в українській скарбі білизні під назвою
COLUMBIA DRY GOODS SHOP
835 — 18th Ave., Irvington, N. J.
Третій поверх від Columbia Ave.
Беріть 54 Bus, котрий переходить попри двері.
Анастасія Соколовська, власниця.

БОЛІНІ

Ранні на ногах, опухлі ноги, набряклі жила, болочні ноги, флегма (запалення жид), нитки або болочні колони на ністках і ревматичні ноги успішно лікуємо новими європейськими методами без операцій. Лікуємо згубними ліками і котрих.
Офісові години: в понед. і четвер. від 1. до 8. веч.; вівторки і п'ятни. від 1. до 6. веч.; в сер. від 1. до 5. веч.; в суб. від 12. до 4. пополуноді. В нед. і свята нема уряд. години.

Dr. L. A. BENLA

320 W. 88 St., New York City
Близько Бродвею
ENdett 2-9178
СПЕЦІАЛІСТ В БОЛІНІ.

UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION OF CONNECTICUT
will hold its
NEXT MEETING
APRIL 14, 1946
at the
HOTEL SHAKTON
NEW BRITAIN, CONN.
TIME—2:30 P. M.
EVERYBODY WELCOME

ПОШУКУВАННЯ

ПРОШИШИН МИХАЙЛО, син Василя й Анаї з роду Гуцаловських, з села Горділів, пов. Золочів, пошукує свого вуйка **ІГНАТИЯ ГУПАЛОВСЬКОГО** з того села і повіту. Вуйко має жити в Нью Йорку. Хтоб амав про нього, або він самий, прошу зголоситися на адресу:
Mrs. S. HARASYMCHUK
26 St. Mark's Place,
New York 3, N. Y.

МАРІЯКА ОЛЬШАНСЬКА-КОЗІЯ, яка тепер живе у Відні, пошукує своїх братів **АНДРІЯ** і **ТЕОФІЛА ОЛЬШАНСЬКИХ**, котрі правдоподібно живуть у Дітроїті. Прошу їх зголоситися на адресу: **Wien 13, Traubergasse 4/6, Austria.**

Іван Ставничий, котрий перебуває в Німеччині, пошукує свого брата **Михайла Ставничого**, котрий живе в Нью Йорку або коло Нью Йорку. Прошу зголоситися до: **N. Dawykyba, 41 Rosewood St., Mattapan, Mass.**

Корф Іван, син Параньки Ремезки, котрий є в Німеччині, пошукує свого вуйка **Маріана Саловського**, села Духовиць, Україна. Прошу зголоситися на адресу: **N. Dawykyba, 41 Rosewood St., Mattapan, Mass.**

МИРОН ЛИТВИН

І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга щира і чесна
801 SPRINGFIELD AVENUE,
cor. Springfield Ave.
IRVINGTON, N. J.

НЕ ВИДАВАНЕ ЗАБАГАТО

Завжди ШАДПЬ дейо з вашого забезпечення.

Ми улажимо прекрасні ЦІЛІЯ ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині киньте:

KAIN MORTUARIES, INC.

Найбільший український погребовий зарядчик в Америці

S. KANAI KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone FE 4-4444

— OR —

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
66 ELIZABETH AVENUE,
NEWARK, N. J.
Phone Bigelow 3-6767

ELIZABETH, N. J.
225 WEST JERSEY STREET
Phone: EL 2-3611

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребом до \$150
ціни так низькі як
ОБСЛУГА НАЙКРАЩА.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 8th ST., NEW YORK CITY.
Ritualized funerals as low as \$100.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРОВ ВРЕМЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимаєсь похороном в БРОНКС, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІХ

129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

BRANCH OFFICE & CHAPEL
707 Prospect Avenue,
(cor. E. 155 St.)
BRONX, N. Y.
Tel.: MEtro 5-6577

AFTER CIRCLING THE HUT CAREFULLY, TARZAN APPROACHED THE PLATFORM.

QUIETLY HE ENTERED—THERE ON THE BED OF SKINS SLEPT LITTLE PIERRE.

JAKKO GLEEFULLY APPROACHED WITH FOOD FOR HIS NEW FRIEND. SUDDENLY HE STOPPED.

HIS SENSES TOLD HIM A HATED ADULT MANTHING WAS AT THE HUT. HIS SOUL WAS FILLED WITH MURDER.

Обійшовши кругом колибу, Тарзан зближався до п'ят форми.

Тихо він вступив до середини. Там на ліжку зі шкір спав Петрусь.

Джако радісно зближався з харчем до свого нового приятеля. Нагло він пристанув.

Його змисли казали йому, що зненавиджений дорослий чоловічина находився в колибі. Його серце сповнилось жаждою вбивства.

ТАРЗАН, ч. 1362. Дика злість.